Tygodnik Powiatowy na powiat lubliniecki

Nr. 45. **Lubliniec, dnia 16. listopada** **Rok 1935**

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 80)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 września 1935 r.

o udzielaniu koncesji na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych.

Na podstawie art. 197 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Koncesja na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 361) na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi może być udzielona, jeżeli osoba (fizyczna lub prawna), ubiegająca się o koncesję, zobowiąże się do spełnienia następujących warunków.

1) prowadzenia przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi w miejscowości uznanej przez Ministra Przemysłu i Handlu,

2) uruchomienia produkcji samochodów oraz podwozi według programu, zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu i Handlu,

3) posiadania urządzeń technicznych zakładu przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi, odpowiadających programowi produkcji, o którym mowa w p. 2, i utrzymania tych urządzeń na należytym poziomie technicznym.

§ 2. Osoba, ubiegająca się o koncesję na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi, powinna złożyć podanie o udzielenie koncesji do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Podanie to powinno podawać:

1) firmę przedsiębiorstwa,

2) charakter prawny osoby, ubiegającej się o koncesję,

3) wysokość kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem:

a) pochodzenia kapitału (krajowy, zagraniczny),

b) głównych udziałowców, posiadających łącznie najmniej 75% udziałów,

4) skład osobowy grona założycieli, bądź pierwszego zarządu przedsiębiorstwa, a w przypadku, gdy chodzi o już istniejące przedsiębiorstwo, skład osobowy jego władz (rada nadzorcza, zarząd, dyrekcja),

5) zamierzone miejsce prowadzenia przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi (wytwórni),

6) szczegółowe określenie przedmiotu produkcji (marka, typ i inne cechy charakterystyczne samochodów oraz podwozi),

7) program, obejmujący zamierzenia, dotyczące:

a) sposobu zorganizowania i planu uruchamiania produkcji samochodów oraz podwozi, wymienionych w p. 6,

b) planu instalowania urządzeń technicznych w zależności od warunków, określonych w p. a).

§ 3. Fabryki samochodów i podwozi, które do chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 361) prowadziły przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi, zgłoszą do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w ciągu 2 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia następujące dane w celu rejestracji:

1) firmę,

2) charakter prawny przedsiębiorstwa,

3) wysokość kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem:

a) pochodzenia kapitału (krajowy, zagraniczny),

b) głównych udziałowców, posiadających łącznie najmniej 75% udziałów,

4) skład osobowy władz przedsiębiorstwa (rada nadzorcza, zarząd, dyrekcja),

5) miejsce prowadzenia przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi (siedziba władz i wytwórni),

6) szczegółowe określenie przedmiotu produkcji (marka, typ i inne cechy charakterystyczne samochodów oraz podwozi), stanowiące obecnie aktualny program produkcji,

7) wykaz i charakterystyka urządzeń technicznych, przeznaczonych do produkcji samochodów i podwozi,

8) zdolność produkcyjną na okres roczny,

9) odpis dowodu uprawnienia przemysłowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

H. Floyar-Rajchman:

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 80)

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 122 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) ogłaszam w brzmieniu obowiązującem od dnia 31 stycznia 1935 r. jednolity tekst ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 61, poz. 391) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych art. 31 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976).

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki,

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 12 października 1935 r. (poz. 499).

U S T A W A

z dnia 31 lipca 1919 r.

o organizacji władz i urzędów skarbowych.

Art. 1.

Naczelne kierownictwo i nadzór nad administracją skarbową należy do Ministra Skarbu.

Art. 2.

Organami Ministra Skarbu w zakresie administracji skarbowej są:

a) izby skarbowe i dyrekcje ceł jako władze II instancji, b) urzędy skarbowe, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, urzędy opłat stemplowych oraz urzędy celne — jako władze I instancji.

Izby skarbowe podlegają bezpośrednio Ministrowi Skarbu i są władzami przełożonemi nad urzędami (ust. 1 lit. b) z wyjątkiem urzędów celnych.

Organizację i zakres działania władz i urzędów celnych normują przepisy szczególne.

Art. 3.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu tworzy i znosi izby skarbowe, ustala i zmienia granice ich okręgów oraz oznacza ich siedziby.

Organizację i zakres działania izb skarbowych ustala Minister Skarbu.

Minister Skarbu tworzy i znosi urzędy (art. 2 ust. 1) lit. b), ustala i zmienia granice ich okręgów, oznacza ich siedziby oraz ustala ich organizację i zakres działania.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 80)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 16 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o uznaniu żółwia za gatunek chroniony.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 274) zarządza się co następuje:

§ 1. Uznaje się żółwia (Emys orbicularis L.) za gatunek chroniony na całym obszarze Państwa.

§ 2. Zabrania się zabijania żółwi, łowienia ich żywcem, podbierania lub niszczenia jaj i dokonywania innych czynności, zmierzających do ich zawłaszczenia.

§ 3. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może udzielać zezwoleń na łowienie żółwi dla celów naukowych, dydaktycznych lub hodowlanych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

K. Chyliński.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Rolnictwa i Reform Roln.
Nr. R. W. 156/1/19.

STAN

zaraźliwych chorób zwierzęcych w Wojew. Śl.

w okresie od 1—15 października 1935 r.

Wścieklizna psów:

Pow. Bielsko — miejscow.: Zarzecze *, Czechowice 2, Wapienica *,
„ Lubliniec — Ligota Woźnicka 1,
razem: powiat. 2, miejscow. 4, zagród 2, (* obce psy).

Pomór świń:

„ Cieszyn — miejscow.: Ogrodzona 2 (2), Dzięgielów 1 (1),
„ Chorzów-Świętochłowice — Piekary Śl. 1 (1), Brzozowice-Kamień 1 (1),
razem: powiatów 2 (2), miejsc. 4 (4), zagród 5 (5).

Pomór świń powikłany zarazą świń:

Pow. Bielsko — miejscow.: Grodziec 1,
„ Cieszyn — Puńców 1, Hermanice 1,
„ Pszczyna — Golasowice 1 (1),
razem: powiatów 3 (1), miejscowości 4 (1) zagród 4 (1).

Zaraza świń:

Pow. Chorzów-Świętochłowice — miejscowość: Brzozowice-Kamień 1 (1),
razem: powiatów 1 (1), miejscowości 1 (1) zagród 1 (1).

Różyca świń:

Pow. Bielsko — miejscowości: Stare Bielsko 1, Jasienica 1, Mikuszowice 1,
„ Cieszyn — Puńców 1, Goleszów 1 (1), Istebna 1 (1),
„ Chorzów-Świętochłowice — W. Hajduki 1 (1), Chorzów 1 (1),
„ Pszczyna — Pszczyna 1 (1), Kryry 1 (1), Lędziny 1 (1),
„ Rybnik — Wilcza Dolna 1 (1),
razem: powiatów 5 (2), miejscow. 12 (8), zagród 12 (8).

Cholera drobiu:

Pow. Chorzów-Swiętochłowice — miejscowośći: Ruda 1, Chorzów 1,
„ Tarnowskie Góry — Rybna 1,
razem: powiatów 2, miejscow. 3, zagród 3.

Za Wojewodę:

(—) B. Wójcicki,

Inspektor Weterynarji.

DZIAŁ ROLNICZY

Zagadnienie przyorywki poplonów przed zimą.

Przyorywać na zimę poplony, czy nie?

Nietylko o poplony tu chodzi, ale również i międzyplony, zwane inaczej śródplonami, jak seradela ścierniskowa, czy mieszanka koniczyny. Sprawa ta wciąż jeszcze stoi pod znakiem zapytania, liczne zaś w tej sprawie głosy są przeważnie rozbieżne.

Aby ten temat rozpatrzeć, należy wprowadzić tu pewną segregację. Mianowicie inaczej należy rozumieć tę sprawę, gdy nawóz zielony przeznaczony jest pod ziemniaki, inaczej, gdy ma posłużyć pod buraki lub owies.

Jeśli więc poplon jest na ziemi mocnej, to bez żadnych zastrzeżeń powiedzieć można, że musi on być na zimę przyorany — tego wymaga mocna ziemia bez względu na to, czy pokryta jest poplonem, czy też okrywy tej pozbawiona. Na ziemiach mocnych w żadnym wypadku orki głównej do wiosny odkładać nie należy.

Jeśli jednak chodzi o to samo zagadnienie na ziemiach lżejszych, na których udaje się większość ziemiopłodów, ale głównie idą dobrze ziemniaki i żyto, to tu musi już rozstrzygać miejscowe dłuższe doświadczenie. Doświadczenie to mówi ogólnie, że pod owies poplon czy międzyplon należy przyorywać przed zimą, ale jak postępować, gdy na nawozie zielonym mają być ziemniaki, tego w odniesieniu do omawianych gruntów praktyka ściśle nie określa. Zapatrywania są tu rozbieżne. Wydaje się, że rozbieżność ta pochodzi z różnorodności doświadczenia: jedni mają te doświadczenia zdobyte na gruntach lżejszych, inni na mocniejszych. Rzecz oczywista, że zawsze trzeba przyorywać poplony, gdy wiosną ma być siany tam owies czy buraki. Co zaś do poplonów pod ziemniaki, to sprawę przyorywania lepiej pozostawić do uznania rolnikowi, który przecież najlepiej zna swoją glebę i jej właściwości.

Natomiast nie ulega wątpliwości, że na ziemiach zdecydowanie lekkich, gdzie owies zawodny jest dla braku wilgoci, zarówno poplon, jak i międzyplon pozostawić trzeba nietknięty do wiosny. To mówi doświadczenie. Tłumaczeniem będzie tu cały szereg okoliczności z tem związanych.

Więc okrywa ta ma chronić od zastoju życie pożytecznych drobnoustrojów (nieobojętne jest to również i na ziemiach mocnych, tam jednak ważniejsza jest należyta przedzimowa uprawa roli).

Okrywa poplonowa powoduje również obfitsze nasiąkanie wilgocią, co jest tak niezmiernie ważne dla gleb lekkich. Z drugiej strony wiosenne przyoranie poplonu nie wpływa tu na wysuszenie ziemi, gdyż odbywa się wczesną wiosną, właściwie na schyłku zimy, wiadomo bowiem, że grunty lekkie, piasczyste pierwsze odmarzają.

Nie bez znaczenia też będzie tu przenikanie do okrytej poplonem roli pewnych substancyj, powstających z rozkładu masy poplonowej. Substancje te, zwane w nauce ogólnie kolloidami, czynią ziemię urodzajniejszą, wydajniejszą. Na skutek stwierdzenia tych faktów, w praktyce powstała cała nauka i wysnuta z niej metoda.

Wreszcie nie należy zapominać, że poplon, przyorany jesienią, w ciągu naszych długotrwałych ciepłych jesieni zbyt szybko się rozkłada, co powoduje wypłókiwanie wgłąb ziemi substancyj pożywnych, nim rozpoczną z nich korzystać posadzone ziemniaki. Zwrócić też trzeba uwagę, że na ziemiach mocnych rozkład przyoranej masy jest powolny, wypłókiwanie zaś pożywienia roślinnego utrudnione.

Z powyższych rozważań wynika, że na ziemiach mocnych poplony zawsze powinny być przyorane przed zimą, bez względu na to, co na nich będzie uprawiane; również powinny być przyorane przed zimą, bez względu na gatunek ziemi, poplony, przeznaczone pod owies. Natomiast poplon czy międzyplon na ziemi lekkiej pod ziemniaki należy zostawiać nieprzyorany do wczesnej wiosny.

„Rolnik Śląski"